

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Indtil nu er det lykkedes at klare disse merudgifter år for år, uden at vi har fundet det nødvendigt at foretage begrænsninger i kredsen af ophavsmænd, i beløbene eller på anden måde. Men jeg bliver da nødt til at henvende mig til folketinget og spørge: kan vi blive ved med det? Kan vi blive ved med uden begrænsninger at prioritere dette område så højt, at man ved, det må gå ud over andre områder? Kan vi til de voksende udgifter føje en ny ordning, som koster 24 mill. kr. plus reguleringer, så vi kommer langt op over de 100 millioner kroner på så få år? Og hvor i alverden skal man finde pengene?

Jeg synes, det er et problem, som det er rimeligt at jeg fremlægger i folketinget. Jeg synes også, det er et problem, som man med fordel og rimelighed kunne drøfte med både kommunerne og med ophavsmændenes organisationer, og det er de forhandlinger, som jeg planlægger at indlede, som det er nævnt i lovforslaget. Men at forlange, at man bare skal springe ud i nye ordninger uden en anelse om, hvor pengene skal komme fra, finder jeg urimeligt.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at en ophavsretlig afgift vil koste langt mere end disse over 100 mill. kr. Disse 24 mill. i den nye ordning er alene et forsøg på at få inddraget nye som gamle ophavsretshavere, ophavsmænd, flerforfattere og musik- og billedkunstnere. Men det er en reparation på den eksisterende biblioteksafgiftslov og en forbedring selvfølgelig. Går vi over i ophavsretsprincipper, taler vi om helt andre beløb, som jeg ikke engang ved om nogen kender omfanget af. Det er en af baggrundene for, at vi har måttet afvise en ophavsretlig løsning på dette her i hvert fald i øjeblikket.

Den anden baggrund – og den synes jeg også er nok så reel – er spørgsmålet, hvad vi skal gøre, hvis der er ophavsmænd, der siger: ja men vi vil slet ikke stille vores værker til rådighed for folkebibliotekerne. Det kan man gøre med en ophavsret, medmindre man fastlægger en tvangslicensordning, og det var ikke noget, folketinget var så ovenud begejstret for i forbindelse med den seneste lovgivning, vi havde. Dette her er altså ikke uden problemer.

Vi har ønsket at opfylde det løfte, vi har givet i folketinget om at inddrage disse nye grupper, som helt urimeligt ikke var inddraget. Vi har afsat beløb til det – man kan kri-

tisere beløbene – men for flere forfattere har vi hævet et rådighedsbeløb, der startede på 350.000 kr. – det skal jeg ikke vade mere rundt i – men som i dag er ½ mill. kr. Det forhøjer vi til 5 mill. kr.; det er dog en vis forhøjelse. For fonogrammer et helt nyt beløb på 900.000 kr. For billedkunstnere et helt nyt beløb på 30.000 kr. Det lyder ikke af meget, men sandheden er, at der er meget få af de værker overhovedet på bibliotekerne. Og for oversættere en forhøjelse fra 1,3 til 1,8 mill. kr. Det kan man godt vrænge ad, men jeg beder bare om, at man i stedet for formulerede sine krav sådan: skal vi fortsætte uden begrænsninger af dette område, uanset hvad det koster, eller skal vi, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, drøfte nogle begrænsninger i det? Det er en bombe hvert eneste år under nogle budgetter. Jeg synes selv, det af kulturpolitiske grunde er svært at tage spørgsmålet om begrænsninger op, for det er regeringens målsætning, at kunstnerne, ophavsmændene, de, der skaber kunst, skal have bedre vilkår, måske af og til på bekostning af hele formidlingssystemet. Derfor er det naturligvis ikke nogen nem sag så at begynde at indføre nogle begrænsninger, f.eks. i form af, at man siger, at en bog skal være på 20 sider – jeg tror ikke, der bliver ret mange bøger på under 21 sider efter en sådan regel. Og hvad er det så for bøger, vi vil ramme, hvis vi tager et sidetal på 48? Ja, vi rammer børnebøgerne og alle dem for de små børn, og de kan såmænd ikke klare en bog på 48 sider. Men i øvrigt vil det naturligvis være en regel, der får hele niveauet til at løfte sig, for så skriver man et par sider ekstra.

Men jeg synes også, det er rimeligt at diskutere det, og jeg vil gerne være med til at diskutere det i kulturudvalget. Jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på, at det er et utrolig kompliceret område og et utrolig dyrt område, og jeg beder bare om, at vi i kulturudvalget – som vi plejer – får en god og fordomsfri drøftelse af, hvad vi skal gøre på dette område, og hvad vi kan blive enige om.

Jeg takker for modtagelsen.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

For en sikkerheds skyld, minister, vil jeg gentage endnu en gang – og det bliver så